II.

(Nezakonodavni akti)

UREDBE

PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) br. 869/2014

od 11. kolovoza 2014.

o novim uslugama željezničkog prijevoza putnika

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o uspostavi jedinstvenoga Europskog željezničkog prostora ([1]), a posebno njezin članak 10. stavak 4. i članak 11. stavak 4.,

budući da:

(1) U skladu s člankom 10. Direktive 2012/34/EU države članice otvorile su svoja tržišta uslugama međunarodnog prijevoza putnika koje pruža svaki željeznički prijevoznik kojem je na temelju te Direktive izdana dozvola. Za vrijeme pružanja usluga međunarodnog prijevoza putnika željeznički prijevoznici imaju pravo ukrcavati putnike na bilo kojem kolodvoru koji se nalazi na međunarodnoj trasi i iskrcavati ih na bilo kojem drugom kolodvoru, uključujući kolodvore koji se nalaze u istoj državi članici.

(2) Međutim, uvođenje novih, otvorenih usluga međunarodnog željezničkog prijevoza putnika s međustajanjima na usputnim kolodvorima i stajalištama ne bi se smjelo upotrebljavati za otvaranje domaćeg tržišta usluga prijevoza putnika, nego bi se ono trebalo usredotočiti jedino na međustajanja na usputnim kolodvorima i stajalištama koja su popratna međunarodnoj usluzi. Glavna svrha novih usluga trebala bi biti prijevoz putnika na međunarodnim putovanjima. Na zahtjev nadležnih tijela ili zainteresiranih željezničkih prijevoznika, regulatorno tijelo iz odjeljka 4. poglavlja IV. Direktive 2012/34/EU treba utvrditi glavnu svrhu predložene nove usluge.

(3) Otvaranje usluga međunarodnoga željezničkog prijevoza putnika tržišnom natjecanju može imati neizravne posljedice na organizaciju i financiranje usluga željezničkog prijevoza putnika koje se pružaju na temelju ugovora o obavljanju javnih usluga u skladu s Uredbom (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća. ([2]) U skladu s člankom 11. Direktive 2012/34/EU države članice mogu ograničiti pravo pristupa na tržište u slučaju kad bi to pravo ugrozilo ekonomsku ravnotežu ugovora o obavljanju javnih usluga. Na zahtjev nadležnih tijela, upravitelja infrastrukture ili željezničkog prijevoznika koji izvršava ugovor o obavljanju javnih usluga regulatorno tijelo treba utvrditi hoće li predložena nova usluga međunarodnog prijevoza putnika ugroziti ekonomsku ravnotežu ugovora o obavljanju javnih usluga.

(4) Kako bi se spriječilo prekidanje nove usluge željezničkog prijevoza putnika nakon njezina početka rada i kako bi se toj novoj usluzi osigurala pravna sigurnost, rok za traženje testa glavne svrhe ili testa ekonomske ravnoteže treba biti ograničeno i povezano s vremenom podnositeljeve obavijesti o namjeri da pokrene novu uslugu međunarodnog željezničkog prijevoza putnika. Iz istog razloga postupci kojima regulatorno tijelo izvršava testove trebaju također biti vremenski ograničeni.

([1]) SL L 343, 14.12.2012., str. 32.

([2]) Uredba (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uredaba Vijeća (EEZ) br. 1191/69 i (EEZ) br. 1107/70 (SL L 315, 3.12.2007., str. 1.).

(5) Zahtjev za test glavne svrhe treba sadržavati sve relevantne informacije kako bi se pokazalo da glavna svrha predložene nove usluge nije prijevoz putnika između kolodvora u različitim državama članicama. Kako bi se to postiglo, subjekti koji traže takav test trebali bi imati mogućnost korištenja standardnih obrazaca za zahtjev koje objavljuju regulatorna tijela.

(6) Regulatorno tijelo trebalo bi izvršiti i kvalitativnu i kvantitativnu analizu radi utvrđivanja srednjoročnog smisla predložene nove usluge, umjesto utvrđivanja njezinih svojstava u danom trenutku. Kriteriji za procjenu trebaju se utvrditi u metodologiji koju regulatorno tijelo usvoji za test glavne svrhe u pogledu specifičnosti željezničkog prijevoza u predmetnoj državi članici. Nijedan se kvantificirani prag ne smije primjenjivati strogo ili izdvojeno.

(7) Zahtjev za test ekonomske ravnoteže treba sadržavati sve relevantne informacije kako bi se pokazalo da nova usluga neće ugroziti ekonomsku ravnotežu ugovora o obavljanju javnih usluga. Treba se smatrati da se predloženom novom uslugom ugrožava ekonomska ravnoteža ugovora o obavljanju javnih usluga ako dolazi do znatne promjene u vrijednosti ugovora o obavljanju javnih usluga kojom bi se impliciralo da usluge koje se pružaju na temelju ugovora više ne bi bile održive na tržištu strukturiranom za tržišno natjecanje te da na tom tržištu ne bi mogle poslovati uz razumnu razinu dobiti.

(8) Procjena učinka predložene nove usluge na ekonomsku ravnotežu ugovora o obavljanju javnih usluga treba se temeljiti na objektivnoj metodi i objektivnim kriterijima za procjenu koje treba utvrditi u metodologiji koju regulatorno tijelo usvoji za test ekonomske ravnoteže, imajući u vidu specifičnosti željezničkog prijevoza u predmetnoj državi članici. Ekonomska analiza treba se fokusirati na ekonomski utjecaj predložene nove usluge na ugovor o obavljanju javnih usluga u njegovoj cjelini, uključujući usluge na koje se specifično utječe, u cjelini njegova trajanja. Nijedan se prethodno definirani kvantificirani prag ne smije primjenjivati strogo ili izdvojeno. Osim ekonomske analize učinka predložene nove usluge na ekonomsku ravnotežu ugovora o obavljanju javnih usluga, regulatorno tijelo također treba uzeti u obzir kratkoročne i srednjoročne koristi za potrošače.

(9) Mogućnost da se preispita odluka regulatornog tijela donesena na temelju testa ekonomske ravnoteže treba biti ograničena na predmete u kojima je došlo do značajne promjene u novoj usluzi u odnosu na podatke koje je regulatorno tijelo analiziralo ili u kojima postoji materijalna razlika između stvarnog i procijenjenog učinka na usluge koje se pružaju na temelju ugovora o obavljanju javnih usluga. Kako bi se operateru nove usluge zajamčila minimalna pravna stabilnost, trebalo bi odrediti vremensko razdoblje u kojem se ne može podnijeti nikakav zahtjev za preispitivanje.

(10) Ne dovodeći u pitanje načelo neovisnosti regulatornih tijela navedeno u članku 55. stavku 1. Direktive 2012/34/EU, regulatorna tijela trebaju razmjenjivati informacije te, kad je to važno u pojedinačnim predmetima, koordinirati svoja načela i radnje povezane s testovima glavne svrhe i ekonomske ravnoteže kako bi se izbjegle velike razlike u praksi koje bi mogle uzrokovati nesigurnost na tržištu usluga međunarodnog željezničkog prijevoza putnika.

(11) U svim radnjama povezanim s testovima glavne svrhe i ekonomske ravnoteže regulatorna tijela trebaju poštovati povjerljivost komercijalno osjetljivih informacija koje prime od strana uključenih u test.

(12) Regulatorna tijela nisu dužna tražiti pristojbu za test glavne svrhe, test ekonomske ravnoteže ili preispitivanje testa ekonomske ravnoteže. Međutim, države članice mogu se odlučiti za uvođenje pristojbe za subjekte koji podnose takve zahtjeve za rad koji obavljaju regulatorna tijela, čime bi se pokrio neto trošak procjena. U takvom slučaju pristojba treba biti nediskriminirajuća, razumna i efektivno se naplaćivati na transparentan način od svih subjekata tražitelja.

(13) Uzimajući u obzir ishode savjetovanja s dionicima i razmjene informacija s drugim regulatornim tijelima, regulatorna tijela trebaju razraditi konzistentnu metodologiju za test glavne svrhe i, prema potrebi, za test ekonomske ravnoteže. Drugi subjekti ne smiju ograničavati tu odgovornost. Testovi se trebaju oslanjati na analizu svakog pojedinačnog slučaja, a ne na jednostavnu primjenu unaprijed određenih pragova. Nijedan prag ne smije biti utvrđen aktima nacionalnog zakonodavstva. Metoda procjene treba se uspostaviti tako da bude konzistentna s tržišnim kretanjima, čime se omogućuje da se s vremenom razvija, imajući posebno na umu iskustva regulatornih tijela.

(14) Mjere predviđene ovom Uredbom u skladu su s mišljenjem Odbora osnovanog člankom 62. stavkom 1. Direktive 2012/34/EU,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Predmet

Ovom se uredbom utvrđuju detalji postupka i kriterija koje treba primjenjivati prilikom utvrđivanja:

(a) je li glavna svrha željezničke usluge prijevoz putnika između kolodvora u različitim državama članicama;

(b) hoće li usluga međunarodnog prijevoza putnika ugroziti ekonomsku ravnotežu ugovora o obavljanju javnih usluga za željeznički prijevoz.

Članak 1.a

Isključenja iz područja primjene

Ova se Uredba ne primjenjuje na usluge koje prijevoznik organizira radi prijevoza vlastitih zaposlenika na posao i s posla, kao ni na one usluge za koje se karte ne prodaju javnosti.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe, primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „nova usluga međunarodnog prijevoza putnika" znači usluga međunarodnog prijevoza putnika koja se planira uvesti na tržište ili postojeća usluga međunarodnog prijevoza putnika koja se znatno mijenja povećavanjem učestalosti ili povećavanjem broja međustajanja na usputnim kolodvorima i stajalištama;

2. „test glavne svrhe" znači postupak procjene koji regulatorno tijelo provodi na zahtjev subjekata iz članka 5. kako bi se utvrdilo je li glavna svrha predložene nove željezničke usluge prijevoz putnika između kolodvora u različitim državama članicama ili prijevoz putnika između kolodvora u istoj državi članici;

3. „test ekonomske ravnoteže" znači postupak procjene koji regulatorno tijelo provodi na zahtjev subjekta iz članka 10., primjenjiv jedino u državama članicama koje su odlučile, u skladu s člankom 11. Direktive 2012/34/EU, uslugama međunarodnog željezničkog prijevoza putnika ograničiti pravo pristupa željezničkoj infrastrukturi između polazišta i odredišta pokrivenih najmanje jednim ugovorom o obavljanju javnih usluga u svrhu utvrđivanja hoće li nova usluga međunarodnog željezničkog prijevoza putnika ugroziti ekonomsku ravnotežu ugovora o obavljanju javnih usluga;

4. „ugovor o obavljanju javnih usluga" znači ugovor o obavljanju javnih usluga u smislu članka 2. točke (i) Uredbe (EZ) br. 1370/2007 koji se odnosi na željeznički prijevoz;

5. „nadležno tijelo" znači nadležno tijelo u smislu članka 2. točke (b) Uredbe (EZ) br. 1370/2007;

6. „neto financijski učinak" znači učinak ugovora o obavljanju javnih usluga na stvorene troškove i prihode u ispunjavanju obveza obavljanja javnih usluga, pri čemu se uzimaju u obzir prihod koji zadržava željeznički prijevoznik koji ispunjava ugovor o obavljanju javnih usluga i razumna dobit, izračunati u skladu s točkom 2. Priloga Uredbi (EZ) br. 1370/2007.

Članak 3.

Obavijest o planiranoj novoj usluzi međunarodnoga željezničkog prijevoza putnika

1. Podnositelj zahtjeva obavješćuje nadležna regulatorna tijela o svojoj namjeri da pruža novu uslugu međunarodnog prijevoza putnika prije nego što upravitelju infrastrukture podnese zahtjev za dodjelu kapaciteta.

2. Regulatorna tijela sastavljaju standardni obrazac za obavješćivanje koji podnositelji zahtjeva trebaju upotrebljavati te ga objavljuju na svojim internetskim stranicama. Taj obrazac mora sadržavati sljedeće informacije:

(a) ime, adresu, pravnu osobnost, registracijski broj podnositelja zahtjeva (prema potrebi);

(b) kontaktne informacije osobe odgovorne za upite;

(c) podatke o dozvoli i rješenje o sigurnosti podnositelja zahtjeva ili izjavu o fazi postupka za njihovo izdavanje;

(d) detaljne podatke o trasi koji sadrže lokaciju polazišnog i odredišnog kolodvora, kao i svih kolodvora između njih i njihovu međusobnu udaljenost;

(e) planirani datum početka rada predložene nove međunarodne željezničke usluge prijevoza putnika;

(f) vremena, učestalost i kapacitet predložene nove usluge, uključujući predložena vremena polaska, međustajanja na usputnim kolodvorima i stajalištama, vremena dolaska i presjedanja, kao i svako odstupanje od učestalosti ili međustajanja na usputnim kolodvorima i stajalištama u odnosu na standardni vozni red, za svaki smjer;

(g) obrazloženje u prilog tome da je glavna svrha predložene usluge prijevoza putnika prijevoz između kolodvora u različitim državama članicama.

3. Informacije o planiranom radu predložene nove međunarodne željezničke usluge prijevoza putnika obuhvaćaju barem prve tri godine rada i, koliko to bude moguće, prvih pet godina rada.

4. Regulatorno tijelo bez odgađanja na svojim internetskim stranicama objavljuje obavijest koju mu je podnositelj zahtjeva dostavio, uz izuzetak svih poslovno osjetljivih informacija, i obavješćuje o njoj subjekte iz članka 5. ili 10., prema potrebi.

5. Podnositelj zahtjeva obrazlaže svako izuzimanje komercijalno osjetljivih informacija od objavljivanja. Ako regulatorno tijelo odluči da je obrazloženje prihvatljivo, informacije ostaju povjerljive. Ako odluči da nije, obavješćuje o tome podnositelja zahtjeva koji je zatražio da informacije ostanu povjerljive. Postupkom se ne dovodi u pitanje žalbeni postupak protiv odluke u skladu s odredbama nacionalnog zakonodavstva.

6. Podnositelj zahtjeva regulatornom tijelu šalje u elektroničkom obliku sve informacije unesene u standardni obrazac i sve popratne dokumente.

Članak 4.

Rok za podnošenje zahtjeva za test glavne svrhe ili test ekonomske ravnoteže

1. Zahtjevi subjekata iz članka 5. ili 10., prema potrebi, za test glavne svrhe ili test ekonomske ravnoteže podnose se unutar četiri tjedna od objave obavijesti podnositelja zahtjeva na internetskim stranicama regulatornog tijela. Subjekti koji imaju pravo zatražiti oba testa mogu to učiniti istodobno.

2. Ako su zatraženi i test glavne svrhe i test ekonomske ravnoteže, oni se mogu napraviti istodobno. Ako se testom glavne svrhe utvrdi da glavna svrha predložene usluge nije prijevoz putnika između kolodvora u različitim državama članicama pa se donese negativna odluka, test ekonomske ravnoteže okončava se odlukom u kojoj se poziva na negativnu odluku o glavnoj svrsi predložene usluge.

Članak 5.

Subjekti koji imaju pravo podnijeti zahtjev za test glavne svrhe

Test glavne svrhe mogu zatražiti sljedeći subjekti tražitelji:

(a) nadležna tijela koja su sklopila ugovore o obavljanju javnih usluga za željeznički prijevoz u geografskom području na koje bi utjecala predložena nova usluga;

(b) svaki željeznički prijevoznik koji pruža međunarodne ili domaće željezničke usluge prijevoza putnika na trasi ili trasama koje bi pokrivala predložena nova usluga, bez obzira na to jesu li te usluge komercijalne prirode ili se pružaju na temelju ugovora o obavljanju javnih usluga.

Članak 6.

Informacije koje se moraju dostaviti u zahtjevu za test glavne svrhe

1. Subjekt tražitelj mora u svom zahtjevu dostaviti sljedeće informacije:

(a) ime, adresu, pravnu osobnost, registracijski broj (ako je primjenjivo) subjekta tražitelja;

(b) kontaktne informacije osobe odgovorne za upite;

(c) objašnjenje koji je interes subjekta tražitelja u odluci o glavnoj svrsi predložene nove usluge;

(d) objašnjenje zašto, prema mišljenju subjekta tražitelja, glavna svrha predložene usluge prijevoza putnika nije prijevoz između kolodvora u različitim državama članicama;

(e) informacije i dokumentaciju u prilog objašnjenjima u točkama (c) i (d).

2. Subjekt tražitelj obrazlaže svako izuzimanje komercijalno osjetljivih informacija od objavljivanja. Ako regulatorno tijelo odluči da je obrazloženje prihvatljivo, informacije ostaju povjerljive. Ako odluči da nije, obavješćuje o odbijanju stranu koja je zatražila da informacije ostanu povjerljive. Postupak ne dovodi u pitanje žalbeni postupak protiv odluke u skladu s odredbama nacionalnog zakonodavstva.

3. Regulatorna tijela na svojim internetskim stranicama objavljuju standardni obrazac za podnošenje zahtjeva za test glavne svrhe namijenjen subjektima tražiteljima.

4. Sve informacije unesene u standardni obrazac i svi popratni dokumenti šalju se regulatornom tijelu u elektroničkom obliku.

Članak 7.

Postupak za test glavne svrhe

1. Regulatorno tijelo ispituje zahtjev za test koji subjekt tražitelj podnese.

2. Ako regulatorno tijelo smatra da subjekt tražitelj nije u svom zahtjevu dostavio sve informacije, ono može od subjekta tražitelja zatražiti dodatne infromacije u roku od tri tjedna od primitka zahtjeva za test. Ako subjekt tražitelj odgovori na taj zahtjev za dodatne informacije, ali je njegov odgovor i dalje nepotpun, regulatorno tijelo može drugi put zatražiti dodatne informacije u roku od tri tjedna od primitka odgovora na prvi zahtjev za dodatne informacije. Subjekt tražitelj dostavlja informacije u odgovorima na zahtjeve za dodatne informacije u razumnom roku u skladu s člankom 56. stavkom 8. Direktive 2012/34/EU. Ako subjekt tražitelj ne dostavi te informacije u rokovima koje zada regulatorno tijelo, zahtjev se odbija.

3. Regulatorno tijelo može zatražiti od podnositelja zahtjeva da dostavi dodatne informacije. Regulatorno tijelo može odrediti jedan dodatni rok za objašnjenje ako dostavljene informacije budu nejasne.

4. Ako se zahtjev ne može obrazložiti u skladu s člankom 6. stavkom 1. točkom (d), zahtjev se odbija.

5. Regulatorno tijelo donosi odluku najkasnije šest tjedana nakon što primi sve relevantne informacije.

Članak 8.

Kriteriji za procjenu u testu glavne svrhe

1. Regulatorno tijelo provjerava glavnu svrhu predložene nove usluge. Regulatorno tijelo provodi kvalitativnu i kvantitativnu analizu kojom se u obzir uzima predvidivi razvoj usluge, kao i predvidive promjene tržišnih okolnosti u razdoblju obuhvaćenom obaviješću podnositelja zahtjeva.

2. U postupku procjene i dodatno uz informacije unesene u standardni obrazac za obavješćivanje, regulatorno tijelo posebno uzima u obzir sljedeće kriterije:

(a) udjel prihoda i putnika koji podnositelj zahtjeva očekuje od prijevoza međunarodnih putnika u odnosu na domaće putnike iz države članice regulatornog tijela;

(b) udaljenost koju predložena nova usluga pokriva u različitim državama članicama i mjesta međustajanja na usputnim kolodvorima i stajalištama;

(c) putničku potražnju za novom uslugom;

(d) marketinšku strategiju podnositelja zahtjeva;

(e) vrstu željezničkih vozila koju se namjerava upotrebljavati za novu uslugu.

3. Regulatorno tijelo može odrediti i primjenjivati pragove iskazane udjelom prihoda ili broja međunarodnih putnika. Ti pragovi za kvalificiranje usluge kao međunarodne ne smiju premašivati 50 % prihoda ili 50 % broja svih putnika, procijenjenih za cijelo razdoblje obuhvaćeno odlukom regulatornog tijela, te se oni ne smiju primjenjivati izdvojeno.

Članak 9.

Rezultat testa glavne svrhe

1. Na temelju procjene predložene nove usluge regulatorno tijelo utvrđuje je li glavna svrha predložene nove usluge:

(a) prijevoz putnika između kolodvora u različitim državama članicama; ili

(b) prijevoz putnika između kolodvora u državi članici regulatornog tijela.

2. Ako regulatorno tijelo donese odluku iz točke (a) stavka 1., predloženoj novoj usluzi međunarodnog prijevoza putnika odobrava se pristup željezničkoj infrastrukturi.

3. Ako regulatorno tijelo donese odluku iz točke (b) stavka 1., regulatorno tijelo mijenja zahtjev u zahtjev za uslugu unutarnjeg prijevoza putnika i o tome obavješćuje podnositelja zahtjeva. Podnositelj zahtjeva tada postupa u skladu s odgovarajućim nacionalnim pravilima za podnošenje zahtjeva za pristup željezničkoj infrastrukturi.

4. Regulatorno tijelo obavješćuje podnositelja zahtjeva o odluci.

5. Odluka regulatornog tijela se obrazlaže i bez odgađanja objavljuje na njegovim internetskim stranicama, uz istodobno poštovanje povjerljivosti poslovno osjetljivih informacija.

Članak 10.

Subjekti koji imaju pravo podnijeti zahtjev za test ekonomske ravnoteže

U slučaju kad se nova međunarodna željeznička usluga predlaže u državi članici koja je odlučila pristup željezničkoj infrastrukturi ograničiti za usluge međunarodnog željezničkog prijevoza putnika između polazišta i odredišta koje pokriva najmanje jedan ugovor o obavljanju javnih usluga, sljedeći subjekti mogu podnijeti zahtjev za test ekonomske ravnoteže:

(a) nadležno tijelo ili nadležna tijela koja su sklopila ugovor o obavljanju javnih usluga koji pokriva polazište i odredište predložene nove usluge;

(b) svako drugo zainteresirano nadležno tijelo koje ima pravo ograničiti pravo pristupa na temelju članka 11. Direktive 2012/34/EU;

(c) upravitelj infrastrukture u geografskom području obuhvaćenom predloženom novom međunarodnom uslugom prijevoza putnika;

(d) svaki željeznički prijevoznik koji izvršava ugovor o obavljanju javnih usluga koje je dodijelilo nadležno tijelo iz točke (a).

Članak 11.

Informacije koje se moraju dostaviti u zahtjevu za test ekonomske ravnoteže

1. Subjekt tražitelj mora dostaviti sljedeće informacije:

(a) ime, adresu, pravnu osobnost, registracijski broj (ako je primjenjivo) subjekta tražitelja;

(b) kontaktne informacije osobe odgovorne za upite;

(c) objašnjenje koji je interes subjekta tražitelja u odluci na temelju testa ekonomske ravnoteže;

(d) dokaz da se novom uslugom ugrožava ekonomska ravnoteža;

(e) informacije i dokumentaciju u prilog objašnjenjima u točkama (c) i (d).

2. Regulatorno tijelo može od subjekata povezanih s testom zatražiti informacije, uključujući i ne ograničavajući se na sljedeće:

(a) od nadležnog tijela:

i. presliku ugovora o obavljanju javnih usluga;

ii. nacionalna pravila za dodjelu i izmjenu ugovora o obavljanju javnih usluga;

iii. relevantna predviđanja putovanja i prihoda, uključujući metodologiju predviđanja;

(b) od željezničkog prijevoznika koji izvršava ugovor o obavljanju javnih usluga:

i. presliku ugovora o obavljanju javnih usluga;

ii. poslovni plan prijevoznika;

iii. informacije o prihodima prijevoznika;

iv. vozni red njegovih usluga, uključujući vremena polaska, međustajanja na usputnim kolodvorima i stajalištama, vremena dolaska i presjedanja;

v. procjenu elastičnosti vlastitih usluga (npr. elastičnost cijena, elastičnost u pogledu osobina kvalitete usluga) i planove za svoje tržišne odgovore na novu uslugu, kao i moguće uštede nastale zbog nove usluge;

(c) od podnositelja zahtjeva:

i. poslovni plan;

ii. predviđanja putovanja i prihoda od domaćih putnika, uključujući metodologiju predviđanja;

iii. strategije za određivanje cijena;

iv. organizaciju prodaje karata;

v. specifikacije željezničkih vozila (npr. faktor popunjenosti, broj sjedala, konfiguracija vagona);

vi. marketinšku strategiju;

vii. procjenu elastičnosti vlastitih usluga (npr. elastičnost cijena, elastičnost u pogledu osobina kvalitete usluga);

(d) od upravitelja infrastrukture:

informacije povezane s relevantnim prugama ili njihovim dijelovima kako bi se potvrdilo da se nova međunarodna usluga prijevoza putnika može pružati na toj infrastrukturi. Tom se obvezom upravitelja infrastrukture da dostavlja informacije ne dovode u pitanje njegove obveze dodjele infrastrukturnog kapaciteta iz poglavlja IV. odjeljka 3. Direktive 2012/34/EU.

3. Subjekti povezani s testom ekonomske ravnoteže obrazlažu svako izuzimanje komercijalno osjetljivih informacija od objavljivanja. Ako regulatorno tijelo odluči da je obrazloženje prihvatljivo, informacije ostaju povjerljive. Ako odluči da nije, obavješćuje o tome stranu koja je zatražila da informacije ostanu povjerljive. Postupak ne dovodi u pitanje žalbeni postupak protiv odluke u skladu s odredbama nacionalnog zakonodavstva.

Članak 12.

Postupak za test ekonomske ravnoteže

1. Regulatorno tijelo ispituje zahtjev koji podnese subjekt tražitelj.

2. Ako regulatorno tijelo smatra da subjekt tražitelj nije u svom zahtjevu dostavio sve informacije, ono može od subjekta tražitelja zatražiti dodatne infromacije u roku od tri tjedna od primitka zahtjeva za test. Ako subjekt tražitelj odgovori na taj zahtjev za dodatne informacije, ali je njegov odgovor i dalje nepotpun, regulatorno tijelo može drugi put zatražiti dodatne informacije u roku od tri tjedna od primitka odgovora na prvi zahtjev za dodatne informacije. Subjekt tražitelj dostavlja informacije u odgovorima na zahtjeve za dodatne informacije u razumnom roku u skladu s člankom 56. stavkom 8. Direktive 2012/34/EU. Ako subjekt tražitelj ne dostavi te informacije u rokovima koje zada regulatorno tijelo, zahtjev se odbija.

3. Unutar mjesec dana od zaprimanja zahtjeva za test, regulatorno tijelo traži informacije iz članka 11. od ostalih relevantnih strana, a posebno od željezničkog prijevoznika koji traži pristup željezničkoj infrastrukturi radi pružanja nove usluge međunarodnog željezničkog prijevoza putnika. Regulatorno tijelo može odrediti jedan dodatni rok za objašnjenje ako dostavljene informacije budu nejasne.

4. Ako se zahtjev ne može dovoljno obrazložiti u skladu s člankom 11. stavkom 1. točkom (d), zahtjev se odbija.

5. Ako se na temelju informacija subjekta tražitelja smatra da je zahtjev za obavljanje testa ekonomske ravnoteže opravdan i ako se iz informacija koje je dostavio podnositelj zahtjeva koji traži pristup taj zahtjev za test ne može proglasiti neutemeljenim, pristup se ne odobrava.

6. Regulatorno tijelo određuje rok za donošenje svojih odluka koji će biti najkasnije šest tjedana nakon primanja svih relevantnih informacija

7. Sve se informacije regulatornom tijelu šalju u elektroničkom obliku.

Članak 13.

Sadržaj testa ekonomske ravnoteže

1. Ekonomska ravnoteža ugovora o obavljanju javnih usluga smatra se ugroženom kad predložena nova usluga ima znatan negativni utjecaj na:

i. profitabilnost usluge koja se pruža na temelju ugovora o obavljanju javnih usluga; i/ili

ii. neto trošak za nadležno tijelo koje je dodijelilo ugovor o obavljanju javnih usluga.

2. Regulatorno tijelo procjenjuje je li ekonomska ravnoteža ugovora o obavljanju javnih usluga ugrožena predloženom novom uslugom. Analiza regulatornog tijela usredotočuje se na ekonomski utjecaj predložene nove usluge na ugovor o obavljanju javnih usluga u cjelini u njegovu cijelom trajanju, a ne na pojedine usluge koje se pružaju u sklopu ugovora. Smiju se primjenjivati unaprijed određeni pragovi za specifične kriterije primjenjivati, ali ne izdvojeno od ostalih kriterija.

3. Regulatorno tijelo uzima u obzir kratkoročne i srednjoročne koristi za potrošače.

Članak 14.

Kriteriji za procjenu u testu ekonomske ravnoteže

U postupku procjene regulatorno tijelo posebno uzima u obzir sljedeće kriterije:

(a) utjecaj na neto financijski učinak razmatranih usluga na temelju ugovora o obavljanju javnih usluga tijekom trajanja tog ugovora;

(b) moguće tržišne odgovore željezničkog prijevoznika koji izvršava ugovor o obavljanju javnih usluga;

(c) moguće uštede željezničkog prijevoznika koji izvršava ugovor o obavljanju javnih usluga (u obliku nezamjenjivanja željezničkih vozila kojima istječe životni vijek ili osoblja čiji ugovori istječu), kao i potencijalne pogodnosti za željezničkog prijevoznika koje proizlaze iz predložene nove usluge (poput dovođenja međunarodnih putnika koje bi moglo zanimati presjedanje na regionalnu uslugu u okviru ugovora o obavljanju javnih usluga);

(d) mogućnost sužavanja područja primjene ugovora o obavljanju javnih usluga, posebno ako je u vrijeme procjene ugovor blizu isteka;

(e) utjecaj na učinkovitost i kvalitetu željezničkih usluga;

(f) utjecaj na planiranje voznog reda željezničkih usluga;

(g) utjecaj na investicije željezničkih prijevoznika ili nadležnih tijela u željeznička vozila, ako je to prikladno.

Članak 15.

Rezultat testa ekonomske ravnoteže

1. Na temelju testa ekonomske ravnoteže regulatorno tijelo donosi odluku na temelju članka 11. stavka 1. Direktive 2012/34/EU. Na temelju te odluke pristup željezničkoj infrastrukturi se odobrava, mijenja, odobrava samo pod određenim uvjetima ili odbija.

2. Prije donošenja odluke koja bi dovela do toga da se novoj međunarodnoj usluzi prijevoza putnika odbije pristup željezničkoj infrastrukturi, regulatorno tijelo podnositelju zahtjeva pruža priliku da prilagodi plan tako da se njime ne ugrožava ekonomska ravnoteža ugovora o obavljanju javnih usluga.

3. Odluka regulatornog tijela objavljuje se zajedno s obrazloženjem na internetskim stranicama regulatornog tijela, uz istodobno poštovanje povjerljivosti poslovno osjetljivih informacija.

Članak 16.

Preispitivanje odluke donesene na temelju testa ekonomske ravnoteže

1. Subjekti navedeni u članku 11. stavku 3. Direktive 2012/34/EU mogu zatražiti preispitivanje odluke donesene na temelju testa ekonomske ravnoteže pod uvjetima koje utvrdi regulatorno tijelo. Među tim se uvjetima može nalaziti sljedeće:

(a) ako je došlo do značajne promjene u novoj usluzi međunarodnog prijevoza putnika u odnosu na podatke koje je regulatorno tijelo analiziralo; ili

(b) ako postoji znatna razlika između stvarnog i procijenjenog utjecaja na usluge koje se pružaju na temelju ugovora o obavljanju javnih usluga; ili

(c) ako je ugovor o obavljanju javnih usluga istekao prije početnog razdoblja trajanja.

2. Osim ako regulatorno tijelo ne propiše drugačije u svojoj odluci, nikakvo se preispitivanje odluke ne može zatražiti unutar tri godina od njezine objave, osim u slučaju opisanom u stavku 1. točki (a).

Članak 17.

Suradnja regulatornog tijela s ostalim regulatornim tijelima nadležnima za predloženu novu uslugu

1. Nakon što regulatorno tijelo od podnositelja zahtjeva primi obavijest o njegovoj namjeri da započne pružati novu uslugu međunarodnog prijevoza putnika, ono obavješćuje ostala regulatorna tijela nadležna za trasu predložene nove usluge. Ta regulatorna tijela provjeravaju jesu li informacije iz obrasca za obavješćivanje objavljene na internetskim stranicama regulatornog tijela u skladu s informacijama koje su ona primila od podnositelja zahtjeva. Ona obavješćuju regulatorno tijelo o svim nedosljednostima.

2. Nakon primanja zahtjeva od subjekata iz članka 5. ili 10. za test glavne svrhe ili za test ekonomske ravnoteže, regulatorno tijelo obavješćuje ostala regulatorna tijela nadležna za dijelove trase predložene nove usluge.

3. Regulatorna tijela obavješćuju o rezultatima testova ostala regulatorna tijela nadležna za dijelove trase predložene nove usluge. Ona to čine dovoljno rano prije konačnog donošenja odluke tako da ostalim regulatornim tijelima pruže priliku da komentiraju rezultate testa.

4. Tijekom svake razmjene informacija povezanih s testovima, regulatorna tijela moraju poštovati povjerljivost komercijalno osjetljivih informacija koje prime od strana povezanih s testovima. Ona te informacije smiju upotrebljavati samo u tom predmetu.

Članak 18.

Pristojbe

Države članice ili, prema potrebi, regulatorna tijela mogu od subjekta koji je zatražio test ili preispitivanje tražiti pristojbu za test glavne svrhe, test ekonomske ravnoteže ili preispitivanje testa ekonomske ravnoteže. U takvom slučaju pristojba mora biti nediskriminirajuća, razumna i efektivno se naplaćivati na transparentan način od svih subjekata tražitelja te ne smije prijeći trošak rada osoblja i rashode vezane uz taj zahtjev.

Članak 19.

Metodologija

1. Regulatorna tijela moraju razviti metodologiju za test glavne svrhe i, prema potrebi, za test ekonomske ravnoteže, u skladu s odredbama ove Uredbe. Metodologija mora biti jasna, transparentna, nediskriminirajuća te se mora objaviti na internetskim stranicama regulatornog tijela.

2. Metodologija se uspostavlja konzistentno s tržišnim kretanjima, čime se omogućuje da se s vremenom razvija, imajući posebno na umu iskustva regulatornih tijela.

Članak 20.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 16. lipnja 2015.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 11. kolovoza 2014.

Za Komisiju
Predsjednik
José Manuel BARROSO